

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 15. ožujka 2017. [\[Multimedia\]](#)

Radosni u nadi (usp. Rim 12, 9-13)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Znamo dobro da je velika zapovijed koju nam je ostavio Gospodin Isus zapovijed ljubavi: ljubiti Boga svim srcem, svom dušom i svim umom i ljubiti bližnjega kao sebe samog (usp. Mt 22,37-39), to jest pozvani smo na ljubav, činiti dobro drugima. I to je naš najuzvišeniji poziv, naš poziv u pravom smislu te riječi; a s tim je povezana također radost kršćanske nade. Onaj tko ljubi ima radost nade, da će prispjeti tome da susretne veliku ljubav koja je Gospodin.

Apostol Pavao, u odlomku iz Poslanice Rimljanima koji smo upravo čuli, opominje nas: postoji opasnost da naša dobrotvornost bude dvolična, da naša ljubav bude licemjerna. Moramo se dakle pitati: kad se događa to licemjerje? I kako možemo biti sigurni da je naša ljubav iskrena, da je naša ljubav autentična? Da se ne pretvaramo da činimo dobro i da naša ljubav nije neka sapunica, već da je to iskrena, snažna ljubav...

Licemjerje se može uvući svugdje, pa i u način na koji ljubimo. To se zbiva kad je naša ljubav sebična, pokretana osobnim koristima; a koliko je samo koristoljubivih ljubavi... kad se karitativne službe u kojima se čini da se razdajemo zapravo obavljaju zato da privučemo pažnju na sebe ili da u sebi oćutimo zadovoljstvo: "Ah, kako sam dobar!" Ne, to je licemjerje! Ili također kad smjeramo stvarima koje su drugima "vidljive" kako bi se razmetali svojom umnošću ili svojom sposobnošću. Iza svega toga se krije lažna, varljiva ideja, to jest da, ako ljubimo, to je zato što smo dobri; kao da je ljubav čovjekovih ruku djelo, plod našeg srca. Ljubav je, naprotiv, prije svega milost, dar; moći ljubiti je Božji dar za koji moramo moliti. A on ga rado daje ako ga zamolimo. Ljubav je milost; ne sastoji se u tome da pokazujemo ono što mi jesmo, već ono što nam Gospodin daruje i što mi slobodno prihvaćamo; i ona se ne može izraziti u susretu s drugima ako prije toga nije potekla iz susreta s Isusovim krotkim i milosrdnim licem.

Pavao nas poziva da prepoznamo da smo grešnici i da je također naš način na koji ljubimo

označen grijehom. Istodobno, međutim, postaje nositelj novog navještaja, navještaja nade: Gospodin otvara pred nama put oslobođenja, put spasenja. To je mogućnost da i mi živimo veliku zapovijed ljubavi, da postanemo oruđa Božje ljubavi. A to se događa kad pustimo da nas ozdravi i obnovi srce Krista uskrslog. Uskrsli Gospodin koji živi među nama, koji živi s nama može ozdraviti naše srce: čini to ako ga zamolimo. On je taj koji nam omogućuje, premda smo maleni i siromašni, iskusiti Očevu samilost i slaviti čudesa njegove ljubavi. Razumije se dakle da sve ono što možemo živjeti i činiti za braću nije ništa drugo već odgovor na ono što je Bog učinio i nastavlja činiti za nas. Štoviše, sâm Bog, nastanjujući se u našem srcu i našem životu, nastavlja nam se približavati i služiti svima onima koje susrećemo svakoga dana na našem životnom putu, počevši od posljednjih i najpotrebitijih u kojima se Boga prvo prepoznaje.

Apostol Pavao, dakle, ne želi nas ovim riječima toliko prekoravati koliko, radije, ohrabriti da oživimo u sebi nadu. Svi naime imamo iskustvo da ne živimo u punini i kako bismo trebali zapovijed ljubavi. Ali to je također milost, jer nam pomaže shvatiti da mi sami po sebi nismo kadri istinski ljubiti: potrebno nam je da Gospodin stalno obnavlja taj dar u našem srcu, kroz iskustvo svoga beskrajnog milosrđa. Tada ćemo ponovno cijeniti male stvari, jednostavne, obične stvari; ponovno ćemo cijeniti sve one male svakodnevne stvari i moći ćemo ljubiti druge onako kako ih Bog ljubi, želeći im dobro, to jest da budu sveti, Božji prijatelji; i bit ćemo sretni što nam se pruža mogućnost da budemo bližnji onome koji je siromašan i ponižen, kao što Isus čini sa svakim od nas kad se udaljimo od Njega, da se možemo prignuti do nogu braće, kao što on, Dobri Samaritanac, čini sa svakim od nas, svojom samilošću i svojim oproštenjem.

Draga braćo i sestre, u tome na što nas je apostol Pavao podsjetio krije se tajna, da se poslužim njegovim riječima, onoga "u nadi... radosni" (*Rim 12, 12*): radosni u nadi. To je radost nade, jer znamo da u svim okolnostima, pa i u najvećim protivštinama i neuspjesima kroz koje prolazimo, Božja ljubav ne biva manja. Dakle, srcem koje je pohodila i u kojem se nastanila njegova milost i njegova vjernost, živimo u radosnoj nadi da uzvratimo u braći, s ono malo što možemo, za toliko toga što svakoga dana primamo od Njega. Hvala!

U sklopu pozdrava hodočasnica:

Posebno pozdravljam radnike poduzeća "Sky Italia" i nadam se da će se za njihovu situaciju s poslom brzo pronaći brzo rješenje, poštujući prava sviju, posebno obitelji. Rad nam daje dostojanstvo a vođe narodâ, vladari imaju obavezu učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi svaki muškarac i svaka žena mogli raditi i tako sačuvati ponos i s dostojanstvom gledati drugima u lice. Oni koji, zbog ekonomskih manevara ili u ime nejasnih trgovanja, zatvaraju poduzeća i oduzimaju ljudima posao i dostojanstvo čine veliki grijeh.